

עפ"ג 23/10434 - אילן שמלאשווili נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערערים פליליים

עפ"ג 23-07-10434 שמלאשווili נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 248792/2018

לפני כבוד השופטים אלן אברבנאל, חייה זנדברג ומיכל שרביט
המעורער
אלן שמלאשווili
עו"ב ב"כ עזה"ד מיטל סחראי-כהן

מדינת ישראל
עו"ב ב"כ עזה"ד יובל קידר, פרקליטות מחוז ים (פלילי)

נגד
המשיבה
פסק דין

1. המעורער הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, שככלל שני אישומים, בשתי עבירות גניבה, עבירות קבלת דבר במרמה, שלוש עבירות זויף, וUBEIRAT NISYON לקללת דבר במרמה (ת"פ 19-08-46923). בجز דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא) מיום 15.5.22 הושטו על המעורער שבעה חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, מסאר על תנאי, פיצוי לנפגעי העבירות וקנס. אלא שזועדה רפואיות מיום 27.3.23 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, מסאר על תנאי, פיצוי לנפגעי העבירות וקנס. קבעה אי כשירות ממשכת של המעורער לרצות את עבודות השירות, ועל יסוד כך ביקש הממונה על עבודות השירות לגזר על המעורער עונש אחר בהתאם סעיף 51(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977. בجز דין מיום 24.5.23 נגזו על המעורער תחת עונש המאסר בעבודות שירות, שישה חודשים מאסר לריצוי בפועל, יותר רכיבי גזר הדין נותרו על כנム. על גזר דין זה הוגש ערעור המעורער שלפנינו.

2. בית משפט קמא עמד בجزר דין מושא הערעור על קשיים בנוגע לעילה שבasis קביעת הוועדה הרפואית בהחלטתה האמורה; אלא שבהתאם כי בין היתר המעורער עצמו לא ביקש לחלק על מסקנותיה, לא מצא לבקש הבהרות מן הממונה על עבודות שירות בעניין זה. אלא שנוכח בדברים שנשמעו מפי המעורער ובאת כוחו בדיון שהתקיים לפניו ביום 5.12.23 סברנו כי בטרם תינוק הכרעה בערוור, נכון שתינוק ההברה על-ידי הממונה על עבודות שירות אם אמנים קיימת מגבלה רפואית המונעת מן המעורער לבצע עבודות שירות, ولو עבודות שירות המתאימה למצבו הבריאותי ולמוגבלותיו אם ישן. בمعנה לכך עדכן הממונה על עבודות שירות כי גם לאחר זימון המעורער לוועדה רפואיות נוספת ביום 18.12.23 והמסמכים הרפואיים שהתקבלו מן המעורער, "אין מה לשנות מהמלצות הקודמות, יש להמשיך בתהילין שינוי גזר דין מטעם אי כשירות רפואית טוטאלית". הנה כי כן נקודת המוצא לדין לפנינו היא שהמעורער אינו כשיר רפואית לביצוע עבודות שירות.

3. לב טענות באת-כח המעורער לפנינו בכך שאין מקום להשים על המעורער רכיב של מאסר בפועל רק בשל העובדה שאינו יכול לבצע עבודות שירות. לטענתה בית משפט קמא גזר עונש לא מידתי על עבירות משנת 2017, על מערער ללא עבר פלילי, כאשר אף אחד לא נפגע כספית כתוצאה מן המעשים שבהם הורשע. על כן עטרה לבטל את

עונש המאסר ולהמירו בשירות לתועלת הציבור או בכנס.

ב"כ המשיבה לעומת זאת סבור כי לא נפלה כל שגגה בגין דינו של בית משפט קמא ואין עילה להתערב בו. לטענתו ניתן בגין ריקע הרפואי של המערער, שיש לו עבר פלילי שהתיישן בעבירות שבוצעו על ריקע דומה. ב"כ המשיבה ער לזמן שחלף מאז בוצעו מעשי המערער, אלא שטענתו מרבית הזמן חלף באשמהו הישירה של המערער נכון התנהלותו בהליך כאשר שוב ושוב "יד מושחת לא פוגשת יד אחות".

4. על-פי החלטתנו הגיע שירות המבחן ביום 11.2.24 תסקיים משלים לעניין האפשרות להטיל על המערער צו שירות לתועלת הציבור. שירות המבחן עמד על חוזרים בעיתיות התנהלותו של המערער מול שירות המבחן, והביע ספקות באשר לקיומו של יכולות נדרשות מצד המערער לצורך התארגנות ועמידה לאורך זמן בהתחביבות ומטלות של ביצוע בפועל של עונש מסווג צו שירות לתועלת הציבור, הצד זאת הוכנה תכנית של"צ בהיקף נרחב של 400 שעות לפחות שנתיים, וזאת לאחר שהמערער הביע הבנותו לאחריותו לעמוד בנדרש ממנו והתחייב בפני שירות המבחן לפנות זמן ולהתargin לביצוע צו השל"צ.

על אף חזר המערער בתגובהו לتسקירות, והתחייב לבצע את השעות שיוטלו עליו במסירות ואחריות. על כן ביקש לאשר את תכנית השל"צ שנבנתה עבورو, ולהחלוף להטיל עליו קנס.

מנגד המשיבה סבורה כי תסquier שירות המבחן אינם תומך באפשרות של המרת עונש המאסר בעונש של"צ. זאת באשר מן התסquier עולה כי המערער ממשיר לא לשתק פעולה, לא להתמודד עם מצבו ולנסות לשנות אורחות חייו, ואדרבה נפתחו בעניינו הליכים פליליים שניים מהם הבישלו לכטב אישום וմבידקת המשיבה עולה כי הוא משוחרר בתנאים מגבלים במסגרת תיק תעבורה. על כן חזרה המשיבה על עמדתה כי יש לדוחות את הערעור.

5. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים מצאנו כי בכללן נסיבות העניין דין הערעור להתקבל.

המערער הורשע בעבירות שפורטו מעלה בגין אף שגנוב תשע המחאות מבן דודו והמחאה נוספת נספת ממעסיקו ומתוקן Ziיפ שלוש המחאות כאשר שתים מהן ניתנו על ידו כהזר הלואוה למי שהלוואה לערער כמה عشرות אלפי שקלים (המתלוננת), והמחאה אחת שימושה את המערער לשלום בסופר "קו-אוף שופ". היקף סכומי ההמחאות עומד על סך של כ-21,500 ₪, כאשר בית משפט קמא הינה לטובה המערער כתענין המשיבה כי לא נגרם נזק כספי לאיש, הגם שיש להניח שנגרמו נזקים בלתי ממוניים למتلוננת, בן הדוד והמעסיק.

בנסיבות אלה, בפרט נוכח חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות, סברנו כי אין זה נכון לשלוח את המערער למאסר ראשון בגין סורג ובריח בין העבירות שביצע, לאחר שמנע ממנו לבצע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי. אנו סבורים כי עונש של קנס ממשמעו יותר הולם את מעשי המערער ואת תכליות הענישה במקרה זה.

על כן,خلف עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער אלו משייטים על המערער קנס בסך 25,000 ₪ או 90 ימי מאסר תMOREתנו. הKNס ישולם ב-10 תשלומים חדשניים, שווים ורכזופים החל מיום 10.4.24 ובעשרה לכל חודש עוקב. רכיבי הענישה האחרים, המאסר המותנה והפייצוי לנפגעי העבירות, נותרים על כנם.

המציאות תמציא פסק דין זה לצדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ד, 07 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדרג,
שופטת

אלן אברבנאל,
שופט